

2.5. Klage m.v.

Som det fremgår af lovens § 18, stk. 1, kan et amtsråds afgørelser efter loven påklages til trafikministeren. Ifølge bemærkningerne til § 1 i kystbeskyttelsesloven kan det forhold, at et amtsråd ikke efterkommer et ønske om at indlede en kystbeskyttelsessag, »ikke betragtes som en beslutning i henhold til denne lov«, som kan påklages til trafikministeren.

Motiverne bag kystbeskyttelseslovens afgørelsesbegreb har sammenholdt med lovtæksten undertiden givet anledning til tvivl om, hvorvidt den type afgørelser kan påklages til trafikministeren.

Loven bygger på det princip, at amtsrådet som udgangspunkt er overladt et frit skøn i relation til beslutningen om, hvorvidt der skal udføres kystbeskyttelsesforanstaltninger eller ej. Det har derfor ikke været hensigten med den oprindelige lov, at amtsrådenes beslutning om ikke at indlede en sag kan påklages.

Med forslagets § 1, nr. 10, præciseres det i selve lovtæksten, at en sådan beslutning er en afgørelse, der ikke kan påklages til trafikministeren.

Sagsbehandlingen af kystbeskyttelsessager kan være meget tids- og ressourcekrævende, bl.a. fordi grundejerne kan klage efter hver delafgørelse, f.eks. afgørelsen om at fremme projektet, projektets nærmere udformning, og fordi klagen som udgangspunkt har opsættende virkning. En endelig afgørelse vedrørende den samlede kystbeskyttelsessag må således afvente de enkelte klagesagers afgørelse.

En måde at smidiggøre behandlingen af klagesager på er, som det foreslås med formuleringen til § 18, stk. 3, at en klage skal fremsendes til trafikministeren via amtsrådet, således at klagen, amtsrådets bemærkninger dertil samt sagens afgørelsesgrundlag sendes samlet til trafikministeren.

Ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås indsat § 16 a, hvorefter trafikministeren kan fastsætte regler om, at tilladelse til at udføre anlæg, indretninger m.v. kan meddeles af Kystdirektoratet eller amtsrådene samt om, at afgørelserne ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

2.6. Forslaget i øvrigt

Efter lovens § 14, stk. 1, skal ejere af omliggende arealer (d.v.s. ejendomme i nærheden af kystbeskyttelsesforanstaltninger) tåle, at arealerne benyttes i nødvendigt omfang i forbindelse med tilsyn, vedligeholdelsesarbejder og løbende foranstaltninger.

Der foreslås ved § 1, nr. 3, en ændring af § 14, stk. 1, således, at adgangen til at færdes på omliggende arealer langs kysten præciseres til også at omfatte

færdsel f.eks. i forbindelse med opmålingsopgaver med henblik på eventuel etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger.

Endvidere foreslås det i et nyt stk. 2, at der også gives ret til begrænset færdsel på omliggende arealer for så vidt angår de i forslaget til § 20, stk. 1, omtalte anlæg m.v. For så vidt angår disse anlæg, findes det dog kun nødvendigt at kunne benytte arealerne i forbindelse med forundersøgelser og tilsyn.

Lovforslaget indeholder herudover i § 1, nr. 14 (§ 23), en ændring vedrørende nogle af de gamle digeanlægslove m.v. I dag fører Kystdirektoratet tilsyn med digernes vedligeholdelsesstand. I visse digelove eller i vedtægter for digelagene er der bestemmelser om, at staten vælger en repræsentant til digelagens bestyrelser. Herved blev det sikret, at staten (trafikministeren) fik indseende i den daglige forvaltning af digets anliggender og dermed havde mulighed for at sikre sig, at der ikke blev disponeret uhensigtsmæssigt af digelaget, henset til de betragtelige midler som staten havde brugt til anlægget af digerne.

Det anses ikke længere for nødvendigt, at staten vælger repræsentanter til digelagens bestyrelser. Det foreslås på denne baggrund, at valget fremover foretages af digelagens interessenter.

3. Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Forslagets § 1, nr. 6 (§ 16 c - tilskud til forbedringsarbejder), vil kun medføre øgede udgifter for staten i det omfang, der afsættes yderligere midler hertil.

§ 1, nr. 10, vurderes at medføre en mindre lettelse i amtsrådenes behandling af kystbeskyttelsessager.

Herudover medfører forslaget ingen administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4. Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ingen administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Forslagets miljømæssige konsekvenser

Forslagets bestemmelse om at kunne give tilskud til forbedringsarbejder ved visse kyster vil medføre, at kystkvaliteten på visse strækninger i landet vil blive højnet, således at offentligheden vil få større glæde og udbytte af kysten i disse områder.

6. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter